

పౌలస్త్య హృదయము

శ్రీ వింగళ సర్వకాంతము,
కామూరి సోమేశ్వరరావు

శశికళాకిరణమాల తొలిప్రచురణము
మ చి లీ స ట్ల ణ ము

ప్రథమ ద్రణము 1000

జనవరి 1944

సర్వస్వామ్యములు
గ్రంథకర్తవి

బేల

[శ్రీరాముడు లంకపై నెత్తివచ్చుట చూచి సముద్రుడు
తావనితోఁ జెప్పబోగా రావణుడనిన మాటలు]

1

నురుగుల్ గ్రక్కుచు నూర్పునందడులు మి
 న్నుల్ముట్ట నొక్కుమ్మడి
 బరుగుల్ ద్రొక్కుచు శీర్ణ కేశముల ను
 ద్బాహుండవై వచ్చు త
 త్తటము గాంచిన నుత్తలంపడెడిఁ జి
 త్తం, బీ భయోద్వేగ మె
 వ్వరిచే నీ కొనఁగూడె నర్ణవపతీ ।
 వాక్రచ్చవయ్యా ! వెనక

భ్రమింతురీమాత్రముచే మూడు భవనములకు
 విలయము ఘటించు జగదేకవీరుల మట్ట !
 నీకు మద్బాహువింశతి, నాకు నీదు
 వీచికాకోటి యట కోట ! వెట పింకెల ?

నాకు నీకు భయం బటన్ననుడి యె
 న్నండైన విన్నామ ? నేఁ
 ఊ కంపమ్మునకు గతమ్ము కనరా
 దే ! సుంతయు భాస్కరుం
 దేకాకారత వెల్లు, వాయువును ము
 న్నె ట్టట్టలే వీచు, లే
 దే కల్పాంతపయోదగర్జ, కనరా
 దే తారకల్ రాలుటల్

చంద్రహాసము నా చేయి జాటలేదు
 ఔర్వశిఖయు నీ జరరమం దాటలేదు
 సజ్యకార్ముకుడై రామచంద్రమూర్తి
 శింజినీటాంకృతియు నింత సేయలేదు

ఎట్లు ! చెప్పవు ? రాఘవుడే ! - మజ్జేల !
 విడువు కంపము, తోవ రా విడువు మతని
 కనుజసామిత్రితో, సూర్యతనయుతోడ,
 హనుమతో, దరుచరవరూఢినులతోడ

ఎన్నాళ్లకు ! ఎన్నాళ్లకు !
 కన్నులు వింశతియు నాకుఁ గల్గినఫల మా
 సన్నమయి వచ్చె ! భుజగ
 తోన్నతి చరితార్థ మగు ముహూర్తము వచ్చెన్

నాటికి నేడా ? తలఁపున
 నాటెను సామికి వికుంఠనగరోదితమా
 మాటలు, దీర్ఘ విలంబము
 వాటించి విభుండు నన్ను వంచించెగదే !

పాతాలాధిపుతోడఁ దొక్కితి, శచీ
 ప్రాణేశుకై శ్యమ్ము డా
 చేతం బట్టితి, వెండికొండ శివుతో
 శీతాచలేంద్రాత్మజో
 పేతం బల్లలనాడఁజేసితిగదా !
 యీ విశ్వవిఘ్నోభ మే
 లా తప్పింపఁడు సామి నన్నెఱిగి ? మే
 లా నన్ను వంచించుటల్

తమ్ముఁగుట్టమూపునఁ గేలుఁడమ్మి మోపి
ఉబుకవక్షమ్ము బొప్పమ్ము లొలుకుకనులు
నగుచు నా తండ్రి యార్తిమై నడలు నాటి
జాలిచూపు నా మోమున వేలి నేడు

పుడమికానుపు నే నట్లు పుడికి తెచ్చు
టలు జఱాయువుచే విని, విలులితాశు
కలుషితకపోలములఁ గెంపుదొలుకఁ గోధ
ముద్రితాననుఁడై రామభద్రమూర్తి
'రావణా!' యని నన్ను, బేర్పాడి ప్రతిన
సలిపినపుడుగదా మనశ్శాంతి దొరకె

ఉట్టిగట్టి యిచట నూరేగనుంటినా
యేమి? లోకభీతి యేల నాకు ?
దక్కనిమ్ము మంచితన మెల్ల విభునకే,
అతఁడు న న్నెఱుంగు టదియ చాలు

ఎల్ల యెఱింగియుండి యేమి నెఱుంగని
యట్లు హరి చరించు నప్పుడపుడు,
ఎఱింగి యెఱుంగలేక యే నక్కటా! భూమి
పుత్త్రి) నవహరించి మోసపోతి

ఇంట నున్నయప్పు డీ మాయనటనముల్
లేవు కేశవునకుఁ, గేవలుఁ డయి
దర్శన మొసంగు తండ్రి నే నెఱుంగనే !
మాయదారి యయ్యె మహికి డిగ్గి

తనదరి కేను రాదగిన

దారుల నన్నిటి మూసియుంచినన్
మనమున నోర్చి, నన్ దరియు
మార్గము లన్నిటి విప్పియుంచి, రా
వణభయదాంఘ్రిముద్ర కను
పట్టని సూదిమొనంత నేలయున్
తనకు మిగుల్పనై తినిగ
దా ! విధుఁ డెటికి జాగుచేసెనో ?

కలనకలాధ్వముల్ మదభి
గాములుగావు టెఱింగి భ్రాంతిమై
నిలుచునొ పాలువోవ కని
నిక్కపుమార్గ మొకండె చేసితిన్,
తొలఁగని రాచబాటగద
తొయ్యలి నేఁ గొనిచన్నదారి, న
న్నలమట బెట్టినన్ విడుతు
నా ? తన మాయలు చెల్లనిత్తునా ?

తావణఁ డన్నఁ గాళ్ళఁబడు

రాయియు అప్పయుఁ గాదు, జాలమైఁ
గావగ నాఁతి శోఁతియును

గాకియు గ్రద్దయుఁ గాదు, లోకవి
ద్రావణఁ డుగ్రపీఠచరిత

ప్రథితుం డతిమానియా దశ
గ్రీవుఁడు పోరిలోఁ బాడిచి

గెల్పును జచ్చునుగాక, వేడునే 2

మాడుము నెచ్చెలీ ! విభునిఁ

జూచితివేకద ! చెప్ప మెట్టు లు
న్నాడొ రఘూద్వహుండు, లల

నావిరహవ్యధఁ గ్రాగి చిక్కియూ
న్నాడొ? వశాస్యకంఠదళ

నప్రవణాగ్రహవృత్తి వెల్లుచు
న్నాడొ? అధిజ్యధన్వుఁ డరు

ణద్యుతిరంజితనేత్రకోణుడై

వింటిని మారీచునిచే

వింటిని శూర్పణఖచేత, వింటి హనుమచే

వింటిని జనకాత్మజచే

వింటిని రఘువీరు బాహువీర్యకథనముల్

వసవల్పు చెక్కిళ్ళ వయసున లజ్జమై

మునియాజ్ఞఁదాటకఁ దునుము సాగసు

జానపాలు వేల్పు నీడున శైవచాపము

విడిచిన శృంగారవీరమహిమ

వసపుబట్టలనిగ్గుపన భార్గవకోధ

సంధ్య మాయించిన శౌర్యసార

మాలిఁ బాసిన క్రొత్తయలఁతమై వజ్రసా

రుని వాలి నొకకోలఁ దునుము పటిమ

వింటయేకాని—ఇన్నిటికంటె రాచ

పట్టము దొరంగి నారలు గట్టి కాన

మెట్టినట్టి వెక్కనమైన దిట్టతనము

వింటి—సామి కే తగు ననుకొంటుకాని,—

శ్యామలకాంతిమోహనము,
 సౌమ్యగభీరము సుప్రసన్నశే
 ఖామృదుహాసభౌసురము,
 గన్నులపండువునైన రాము నె
 మ్మామును మిమ్మువోలెఁ గన
 నోమనుగాదె, కరోరవృత్తివై
 సామిని మున్నె ఘోరరణ
 సత్రనిమంత్రితఁ జేసి యుంచుటన్

వినుము, దశకంధరుని విశ్వవిజయకీర్తి
 దర్పణంబయి తళతళ త్తళ వెలుంగు
 చంద్రహాసమె శ్రీరామచంద్రునకును
 నాకు ఘటియించుత మిథోవలోకనమ్ము

తోయధీ ! ధన్యుడవు నీవు, తొలి మత్స్య
 కి మరరూపత నీదే నీ గిర్భము వాగి,
 నేడు వెండి దంపకున్నాడు చిన్న,
 నెల్లి నినుఁ జేర పవళించు నేమి యెఱుంగ
 నట్టులు తరంగలాలితుం డగుచు శౌరి

అగుదురు మిమ్ముబోంట్లు చరి
 తార్థులు, కాదనఁ గాని, మోముము
 ద్దగొనిన తండ్రికంటె, దయ
 తోఁ జను గోల్చిన తల్లికంటె, మై
 సగమగు సీతకంటె, బరి
 చర్య లొనర్చిన తమ్ముకంటె నీ
 జగదభిఘాతి రక్కసుఁగ
 సామికి మిక్కిలిఁ గూర్పు నెచ్చెలీ!

తల్లి దండ్రీ యాలు దక్కుండు మొదలు మీ
 క్కెల్ల లంకా పై న గుర్రు
 వల్లభునకు నేనె పైచితఁ బెనుంకె
 గారు తెలుంగ నిన్ని పడు నయెనుగ

ప్రియదర్శనుడై శ్రీకుల క
 భయముద్ర ధరించు సర్వభద్రుని భయవి
 స్మయకారి విలయసమయా
 త్వయభావం బగ్యదుర్లభము నేగందున్

ఎందిచూడ జానకి హరియించు తెంత
 మంచిపని యయ్యె! స్వాత్మ కిమాడ్కి-దొల్లి
 ఎవ్వ రపచార మొనరించి? రెవ్వరికిని
 దొరకని యగాధతలములు దొరకు నాకు

33

పోదు-లెఱుంగఁడో, దనుజ

పుంగవులఁ మధుకైటభాదులఁ
జేఱి వధింపఁడో, కిటిన్పు

సింహముఖాకృతులఁ ధరింపఁడో,
గౌరవ మిట్లొనర్చె దశ

కంఠున కీ పురుషోత్తమాకృతిఁ,
శౌఠ కపూర్వవిక్రమర

సమ్మునఁ బారణసేయఁగావలెఁ

34

పతిభిక్షుఁ శచికిచ్చి, గుహ్యకపతిఁ

బంధించి, కైలాసప

ర్వతముఁ బాఁతగలించి, కంఠదళనా

రంభమ్ముచే నీకుఁద

ర్పితుఁ గావించినయట్లుగాదు, మురవై

రిఁ శ్రీశు నాత్మేశు న

ర్పితుఁ గావించెడి మేటిపండు విదె వ

చ్చెఁ జంద్రహాసాసీరో!

ఫవహరు

(మొదటిపాదము) 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

ఒంటవిలుకా శవై నన్ను నోర్చు తెగువ
 వదిలిరా! రా బాగా రాసువా! దశాస్యు
 నక్కటా! కూరిరివికి బ, స్వాత్మివానన
 పాతికుచి కేయముగ! చి పాశమాన!

చిరవిరహాగ్నిఁ గ్రాగు నడ
 చిచ్చులగుండమువోలె బగ్గు బ
 గ్గు రనెడి చేతు లిర్వదిటఁ
 గూరిచిపట్టి, దశాస్యమండలిన్
 దరికొని రావణాగ్ని బహు
 ధా దహియింప, సవాంతమందు దా
 శరధియొ పంక్తికంధరుడొ
 శాశ్వతభావము గాంచుఁగావుతన్

పొమ్ము నెచ్చెలి ! రామమూర్తికి నెదు రేగి
పుట్టుముత్తయముల మ్రుగ్గు వెట్టి
అత్యున్నతమ్మును నతిగభీరమ్మైన
గర్భవీచిమతల్లి గద్దె వెట్టి
రమకంటఁ గొస్తుభరత్నమ్ముకంటె గా
రామైన మణులు దర్శన మొసంగి
లంకకుఁ బంపు, పోలస్త్వండు సిరికోల్పు
చవికయా వక్షమ్ము చంద్రహాస

దారిత మొనర్చి, ఆ గంటుదారివెంట
హృదయము జొచ్చి, యేకాంత మిచ్చగించి
స్వాగతముఁ బల్కునని విన్నపమ్ము సల్పు-
మచటనే పునర్దర్శన మగుత మనకు

